

350 jaar parochie St.-Jan-Baptist 150 jaar Klein Scherpenheuvel

Twee goede redenen voor de actieve en produktieve heemkring van Wiekevorst, om het boek samen te stellen dat u in de hand hebt. Velen zullen zijn zoals ik: benieuwd om binnen te stappen in de geschiedenis van de parochie en het dorp Wiekevorst. Voor wie van deze gemeenschap houdt, moet het een boeiende tocht worden. Hoe deze parochie langzaam groeide tot wat ze vandaag geworden is, kunnen we in de volgende bladzijden lezen.

Toeval wil dat juist twee jaar geleden, in volle voorbereiding op dit jubileumjaar, E.H. Staets met pensioen is gegaan; de laatste pastoor, die als enige opdracht had: de pastorale leiding over St.-Jan-Baptist Wiekevorst. Zo'n pastoor, voor onze parochie alleen, zal er in de toekomst niet meer zijn. En voor wie er tot vandaag nog mocht aan twifelen: de tijd van elke pastoor zijn "bloelende wijngaard" is definitief voorbij.

Dat zal de toekomst van onze plaatselijke kerkgemeenschap zeker anders kleuren. Dit boek moge daarom een gelegenheid zijn om ons verleden beter te doorgronden, zodat we kunnen ontdekken wat waardevol is geweest en blijft, en wat we moeten meenemen in een vernieuwde vorm naar een nieuwe toekomst.

Het zou ondankbaar zijn tegenover het werk en de inzet van zovele van onze voorouders, ons blind te staren op "de goede oude tijd". Onze kinderen verdienen dat we samen met hen een "goede nieuwe tijd" voorbereiden en mogelijk maken. Daarom moet dit feestjaar voor ons een stimulans zijn om de handen uit de mouwen te steken.

Ik schrijf deze regels in de dagen tussen Hemelvaart en Pinksteren. Toen Jezus werd opgenomen bij zijn Vader, werd aan zijn leerlingen gezegd: "Wat staat ge naar de hemel te staren?". En op Pinksterdag klonk het: "Ze waren allen vervuld van de heilige Geest en ze begonnen te spreken in vreemde talen." Dat wij als gelovigen niet naar de hemel mogen blijven staren, wil zeggen: wat voorbij is, mogen we wel bewonderen, maar niet blijven vasthouden en koesteren; wie alleen maar omkijkt eindigt tegen een boom of in de gracht.

Neen, nostalgie moet omkeren in toekomstvisie. De leerlingen werden van bange mensen tot vurige getuigen; ze waren plots niet meer bang voor het nieuwe en vreemde. Ook wij kunnen openkomen voor diezelfde Geest om de tijd van vandaag te verstaan en te bewerken. Wij staan er niet alleen voor: de goede Geest van God zal ons bezielen en leiden. En we hebben mekaar! Daarbij zijn er in deze tijd mogelijkheden in overvloed. We moeten er alleen toe komen om ze vanuit een gelovige overtuiging goed te gebruiken ten bate van alle mensen die we op onze weg ontmoeten.

Een kenmerk van de vroegere dorpsgemeenschappen was, dat ze sterk op zichzelf leefden: wat vreemd was werd met een argwanend oog bekeken, kon moeilijk goed zijn. Als we een toekomst willen voor onszelf en onze kinderen, zullen we breder moeten leren kijken en samen werken op breder vlak. Zoals mensen uit andere parochies komen meebidden in ons Klein Scherpenheuvel, zo zullen ook wij moeten openstaan voor wat leeft in andere parochies, in onze dekenij en in ons bisdom.

We willen al wat waardevol was in ons verleden, bijeenbrengen. We zullen het verrijken met al het nieuwe dat kan bijdragen tot een betere toekomst. En laat ons dan samen het fundament leggen voor de volgende 50 jaar Wiekevorst. Wat het zal worden hangt van ieder van ons af.

We willen geloven dat het kan in deze tijd, onze tijd, en we gaan dus niet wachten tot anderen het voor ons doen. De leuze boven ons feestjaar mag niet bij woorden blijven, maar moet in daden en leven worden uitgewerkt.

PAROCHIE OP WEG DOE MEE HE ZEG

Fons Van Bergen
pastoor

Het is me een aangename plicht om dit boek voor u in te leiden. Inderdaad, het stemt me tot vreugde dat het weinig gekende verleden van de parochie en de gemeente Wiekevorst met de uitgave van dit boek wordt ontsloten.

Het is het resultaat geworden van een intense samenwerking tussen vele leden van de plaatselijke heemkring, aan wie alle eer toekomt bij deze publikatie.

De heemkring "Wiekevorst ons dorp" is niet over één nacht ijs gegaan. In het allereerste nummer van zijn tijdschrift (Herfstnummer 1984) omschreef deze vereniging als één van zijn doelstellingen: "een groot geschiedkundig werk over Wiekevorst uit te geven in 1992, als de parochie haar 350-jarig bestaan zal vieren".

Het is niet bij goede voornemens gebleven: 8 jaar later heeft de Wiekevorstse heemkring de hoge verwachtingen volledig ingelost.

Een uitzonderlijke prestatie, toe te schrijven aan het blijvend enthousiasme en de volgehouden dynamiek die deze jonge heemkundige vereniging en zijn leden kenmerkt.

Het 350-jarig bestaan van de parochie vormt de onmiddellijke aanleiding tot de samenstelling van deze dorpsgeschiedenis.

Uiteraard wordt veel aandacht besteed aan het ontstaan van de parochie en het wel en wee ervan gedurende de voorbije eeuwen.

Het is echter een gelukkig initiatief geweest van het redactiecomité om zich niet te beperken tot dit thema.

Hoe zou men immers een geschiedenis van Wiekevorst kunnen schrijven zonder melding te maken van de inmiddels prachtig gerestaureerde, maar van oorsprong Middeleeuwse Wimpelhoeve?

Daarnaast is het boek een gelukkige combinatie geworden van historische bijdragen - we denken hierbij aan de hoofdstukken die de politieke lotgevallen van de gemeente verhalen - en bijdragen met een zekere actualiteitswaarde, zoals de "Kroniek van een dorp" en de toekomst van de parochiale werking.

Ongetwijfeld zullen vele mensen de gebeurtenissen tijdens de tweede wereldoorlog, zoals ze worden beschreven in het elfde hoofdstuk, nog zelf beleefd hebben.

We zijn er daarom van overtuigd dat dit boek door zijn opvatting een breed publiek zal aanspreken, zowel binnen als buiten Wiekevorst.

We durven evenzeer de hoop uitspreken dat de uitgave van deze publikatie een stimulans zal betekenen voor de heemkring "Wiekevorst, ons dorp" om op de ingeslagen weg in te gaan.

D. Verbist-Vandewijngaerden
Burgemeester.